

ת"פ 36470/04/17 - מדינת ישראל נגד עבד אל רחמן עבאדין, מוחמד חלאווה, נאדר חלאווה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 36470-04-17 מדינת ישראל נ' עבאדין ואח'
תיק חיצוני: 267398/2015

בפני	כבוד השופט איתן כהן
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשמים	1. עבד אל רחמן עבאדין 2. מוחמד חלאווה 3. נאדר חלאווה

החלטה

בפניי בקשת הנאשמים לביטול כתב האישום מחמת פסול שדבק בו בדמות אי עריכת הליך שימוע למרות שכתב האישום הוגש בין היתר גם בעבירות מסוג פשע.

באי כוח הצדדים טענו שהודעות היידוע שנשלחו לנאשמים ואמורות היו להביא לידיעתם את זכותם שבחוק שיערך הליך שימוע בעניינם עוד בטרם התקבלה ההחלטה על הגשת כתב האישום, לא נשלחו לכתובות הנכונות. לכל הפחות לגבי נאשמים 2 ו-3 נטען כי מכתבי היידוע חזרו לשולח בעילה: "הנמען אינו ידוע במען", עובדה שחייבה את המדינה לעשות לאיתורם ולבדוק שוב את כתובותיהם העדכניות.

מנגד, טענה המאשימה שמכתבי היידוע נשלחו בדואר רשום אל כתובותיהם המעודכנות של הנאשמים על פי רישומן במרשם האוכלוסין. המכתב שנשלח לנאשם-1 חזר לשולח בעילה: "לא נדרש בידי הנמען" ואילו המכתבים שנשלחו לנאשמים 2 ו-3 חזרו לשולח כאמור לאחר שאלה לא אותרו בכתובת הרשומה. המאשימה צרפה אסמכתאות הן לכתובותיהם של הנאשמים במרשם האוכלוסין, הן למשלוח מכתבי היידוע בדואר רשום והן לסיבת החזרתם לשולח.

לאחר שעיינתי בחומר ושקלתי את טיעוני הצדדים, מצאתי שהמאשימה עמדה בחובה המוטלת עליה מכוח החוק דהיינו משלוח מכתבי יידוע לנאשמים.

הטעמים ביסוד החלטתי הם כלהלן:

1. על פי סעיף 60א' לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982, שכותרתו "יידוע על העברת חומר חקירה לתובע, בעבירת פשע" על רשות התביעה שאליה הועבר חומר חקירה הנוגע לעבירה מסוג פשע לשלוח לחשוד הודעה על כך לפי הכתובת הידועה לה.

על פי סעיף 60א(ג) לחוק, אם נשלחה הודעה כאמור בדואר רשום, רואים אותה כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור מסירה. מדובר בחזקה חלוטה, להבדיל מחזקה שבעובדה וחזקה סטטוטורית. בעוד ששתי האחרונות ניתנות לסתירה, השנייה בנטל של ספק סביר והשלישית בנטל של מאזן הסתברויות, חזקה חלוטה אינה ניתנת לסתירה. סימן ההיכר של חזקה מעין זו טבוע בנוסח הגדרתה שבה קיימת התייחסות אל המסקנה המתחייבת מעובדות התשתית. חזקה חלוטה מאופיינת בלשון כגון: "רואים אותו כאילו" ומכאן שכל אימת שהוכחה התשתית העובדתית המעמידה את החזקה על מכונה, מוכתבת לבית המשפט המסקנה הגלומה בה (להרחבה בעניין זה עיין ב- י' קדמי, "על הראיות" (חלק רביעי) מהדורה משולבת ומעודכנת תש"ע - 2009 בעמ' 1793).

2. המאשימה שלחה את מכתבי היידוע אל הכתובת הרשומה של הנאשמים במרשם האוכלוסין. על פי סעיף 2(א) לחוק עדכון כתובת, תשס"ה - 2005, תושב חייב למסור לפקיד הרישום הודעה על שינוי בכתובת למשלוח דואר בתוך 30 יום מיום השינוי.

על פי סעיף 2(ב) לחוק, תושב שלא מסר לפקיד הרישום הודעה על כתובת למשלוח דואר, יראו את המען שנרשם במרשם האוכלוסין ככתובתו למשלוח דואר. בפנינו אפוא חזקה חלוטה נוספת שלפיה הכתובת הרשומה במרשם האוכלוסין היא כתובתו של אדם למשלוח דואר.

מכאן, שבכך ששלחה המאשימה מכתבי יידוע לכתובות הרשומות של הנאשמים במרשם האוכלוסין, יצאה ידי חובתה לשלוח את מכתבי היידוע לכתובת הידועה לה כנדרש בחוק. הדברים אמורים אף אם בדיעבד חזרו מכתבי היידוע לשולח בעילה של אי איתור באותה כתובת ובוודאי שהמאשימה עמדה בחובתה אם חזר המכתב בעילה של "לא נדרש בידי הנמען".

3. לפיכך החלטתי אפוא שהטענה לביטול כתב האישום מחמת פסול שבאי קיומו של הליך שימוע, נדחית.

עם זאת, כדי שלא לקפח את הנאשמים ולאפשר לקולם להישמע, ייערך הליך השימוע בעניינם, ככל שיחפצו בכך, גם בלא ביטולו של כתב האישום.

כבר נאמר שאין דומה שימוע ביחס לכתב אישום שטרם הוגש לשימוע הנערך לאחר הגשתו. במקרה זה יערך הליך השימוע בעוד כתב האישום תלוי ועומד ועל כן נדרשת פתיחות מצד המאשימה לבחון את טיעוני הנאשמים בלב פתוח בנפש חפצה ומתוך נכונות להשתכנע ככל שיש בדברים ממש (להרחבה עיין בבג"ץ 554/05 **אשכנזי נגד מפכ"ל המשטרה**, פ"ד ס(2) 299 (2005) וכן בבג"צ 4175/06 **הרב אלבז נגד היועמ"ש** (פורסם בנבו 6.6.2006).

בנסיבות אלה, הדיון שנקבע 25.6.18 בשעה 12:00 יתקיים במועדו ובמידת הצורך יינתן לצדדים זמן לקיים את הליך השימוע כהלכתו.

המזכירות תעביר את ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ג אייר תשע"ח, 08 מאי 2018, בהעדר הצדדים.